

Notícies de la Vila

Conferència “i sota les llambordes... l'arqueologia. dels primers argentonins a la campana juliana”

ENRIC SUBIÑÀ I COLL

Cesc Busquets,
Míriam Esqué
i Angel Puig.
Foto: Enric Subiñà

El dissabte 13 de gener els arqueòlegs Cesc Busquets i Míriam Esqué, de l'empresa ATICS SL, els quals van intervenir en les excavacions fetes entre el 2014 i mitjan del 2015 en la casa situada al costat del campanar d'Argentona (vegeu fonts núm. 69), ens van oferir una conferència organitzada pel Consell del Patrimoni d'Argentona, amb la voluntat de donar a conèixer a la població les recents troballes a la plaça de l'Església.

Amb la Sala de la Casa Gòtica plena i molta gent dreta va iniciar-se la conferència per part de Cesc Busquets que va introduir-nos a la història i a l'arqueologia d'Argentona parlant-nos dels primers arqueòlegs i historiadors que van estudiar la nostra vila, com ara Pellicer, Carreras Candi, Puig i Cadafalch, Marià Ribas i d'altres de caràcter més “d'aficionats” com ara Jaume Clavell, especialment amb dos jaciments que es van estudiar des de finals del segle XIX com ara la Via de Parpers, amb atribució aleshores d'època romana, Sant Jaume de Traià i, especialment, Sant Martí, esmentada al segle IX, que va generar certa polèmica entre Carreras Candi i Pellicer ja que un la situava com a Sant Martí d'Argentona i l'altre com a Sant Martí de Mata. Seguidament, va parlar de l'església par-

roquial de Sant Julià, esmentada des del 1025 i reformada completament durant el segle XVI. Tractà de les primeres intervencions dels anys 80, vinculades especialment amb la construcció de l'autopista C-32 i C-60, amb jaciments com can Blanc, can Portell, can Notxa... Finalment, va vincular l'arqueologia com a font d'història, des del vessant preventiu, com de la nova eina que tenim ara a Argentona amb el Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic, que comporta fer aquestes excavacions i controls arqueològics preventius en gran part del casc urbà del nucli medieval i modern, com també de les masies i de les zones d'expectativa arqueològica.

Per la seva part, l'arqueòloga Míriam Esqué, directora de les excavacions de la plaça de l'Església, va explicar amb detall com es van efectuar les troballes i els materials que hi van aparèixer. Per ordre cronològic destacà les restes d'un possible forn romà, primer vestigi trobat d'aquesta època que confirma l'ocupació d'un centre productor i possible hàbitat en el nucli antic de la nostra vila des de fa 2.000 anys. Seguidament, va parlar de la sagrera, espai sagrat de 30 passes al voltant de l'església parroquial instaurat al segle XI, on a banda de tres sitges amortitzades vers als segle X-XI, també van aparèixer nombrosos enterraments i esquelets (al voltant d'una vintena), amb fosses antropomorfes excavades en el sauló, que daten d'entorn el segle XI (datació corroborada tant per la tipologia del material ceràmic com per la de les tombes i confirmada amb anàlisis de Carboni 14). Una altra de les novetats que es presentà fou la descoberta que l'església de Sant Julià va estar fortificada a finals del segle XV, en el curs de la Guerra Civil catalana. Concretament, es va trobar una estructura de tàpia, que havia col·lapsat dintre d'un fossat i que segurament envoltava tot el temple parroquial. Finalment, s'ex-

Notícies de la Vila

pliquà la troballa del motlle de la campana Juliana, ja que en el solar excavat fou on es va fondre el 1690, una estructura de base circular de 1,20 metres de diàmetre, feta de maons refractaris i argila, on es van recuperar fragments del motlle exterior amb la

seva decoració i part de les lletres del fris.

I al final, els arqueòlegs ens deixaren amb la idea que a Argentona quedaven moltes llambordes per aixecar que poden donar-nos noves descobertes que expliquin amb més detalls la història de la nostra vila.

Josep Puig i Cadafalch. fill adoptiu d'Argentona

ENRIC SUBIÑÀ I COLL

El dia 22 de desembre de 2017, gairebé coincidint amb l'aniversari de la seva mort (23 de desembre de 1956), es va fer l'acte públic de nomenament de Josep Puig i Cadafalch com a fill adoptiu de la vila d'Argentona, segons acord de Ple Municipal del 18 de desembre.

Els Amics de Puig i Cadafalch, entitat establerta a Argentona, amb seu també a Mataró, fou la promotora d'aquest reconeixement mitjançant una carta enviada al batlle d'Argentona el passat mes d'agost, coincidint amb els actes de l'any Puig i Cadafalch que commemoraven el 150 anys del seu naixement i el centenari del seu nomenament com a President de la Mancomunitat de Catalunya.

En l'acte va intervenir el Sr. Esteve Mach, president dels Amics de Puig i Cadafalch, que va fer un parlament glossant la figura i els mèrits de l'homenatjat per obtenir aquest reconeixement, posant de relleu l'estima que tenia per la vila d'Argentona i els fets heroics que va protagonitzar per salvaguardar el patrimoni artístic durant la Guerra

Civil. També van intervenir el regidor Àngel Puig i el batlle Eudald Calvo, que va fer lliurament de la insígnia i del diploma acreditatiu a la Sra. Núria Riera i Cunill, besneta de Puig i Cadafalch i darrera propietària de la casa de la plaça de Vendre, la qual va agrair el reconeixement.

Esteve Mach durant el seu parlament.

Foto: Enric Subiñà

Joan Fontcuberta *in memoriam*

GLÒRIA FARRÉS FAMADES

Joan Fontcuberta i Gel, traductor, professor i catedràtic de traducció a la Universitat Autònoma de Barcelona, va morir el passat 10 de febrer a l'edat de 79 anys. Era fill d'Argentona, de Can Fontcuberta del carrer Gran, una xarcuteria familiar de llarga tradició, que els argentonins recordem bé —i encara enyorem— per aquell gust exquisit dels seus embotits i botifarres artesanals. Joan Fontcuberta va estudiar al seminari de Barcelona, on va rebre una educació excepcional. Després, es va matricu-

lar a la Facultat de Filosofia i Lletres, en l'especialitat de filologia anglogermànica. Un cop llicenciat, va passar una temporada a Munic per perfeccionar la llengua alemanya en unes condicions dures: treballava llargues jornades en una fàbrica de llet.

De retorn d'Alemanya, es va casar amb la Montserrat Famadas i Soler, i va començar la seva carrera professional fent classes d'anglès a diversos instituts: des del Satorras de Mataró fins a un institut de Dènia, al País Valencià. Va començar a fer